

Afscheid van Omer Simoens

Rita Werbrouck & Marc Loy

Bezoek St.-Sebastiaans-
gilde februari 1990

Dag Omer (°1927—+2014)

Met het heengaan van Omer Simoens verliest onze gidsenkring een joviale, enthousiaste en hulpvaardige collega.

Omer hoorde bij de eerste lichterding die in 1989 in onze stad het brevet van gids behaalde. De 14 geslaagden maakten toen automatisch ook deel uit van het allereerste bestuur. Hij was ook de man die de naam 'Lange Nelle' bedacht voor onze vereniging.

Omer, gewezen bediende (ambtenaar????) op het Oostendse stadhuis was geen onbekende in onze stad. En dat zullen al die 'kennissen' ook geweten hebben. Niemand ronselde zoveel nieuwe leden voor de prille vereniging als Omer. Meestal volstond zijn legendarische glimlach van oor tot oor. Maar een lichte dwang schuwde hij zo nodig ook niet.

En nog voor wij het woord dispatching correct konden schrijven, zette Omer zich ook vijf jaar lang in voor de verdeling van de gidsbeurten. Toen der tijd nog niet digitaal gestuurd, maar enkel over de vaste telefoon. Zijn administratief beheer bestond uit een kalender vol omcirkelde dagen: goed voor evenveel aangevraagde en door hem verdeelde gidsbeurten.

Na een geslaagde zomerse gidsbeurt trakteerde Omer zichzelf graag op een ijsje onder het motto: als ik het mij zelf niet gun, ben ik het kwijt. Wie hem ooit goed gekend heeft, begrijpt die gedachtegang maar al te best.

En hij schreef voor ons gidsenblad onder de rubriek 'Wat een gids lijden kan' ook menig anekdote neer. Zo genoot hij twee keer van zijn gidsbeurt.

In de beginperiode van het Domein Raversijde toen er op drukke dagen nog om het kwartier een meertalige gidsbeurt startte aan de villa Bastien, stak hij veel jongere collega's naar de troon door de ijver en gedrevenheid waarmee hij zijn groepen, soms 3 à 4 keer, na één op sleeptouw nam langs het volledige circuit. Meestal was hij één uur voor de afspraak al op het Domein aanwezig. Enigszins visueel gehinderd door zijn zomerse witte pet met zonneklep schuurde hij een paar keer tot bloedens toe met zijn schedel tegen het lichtgewelfde plafond van een of andere overdekte loopgang. Omer liet op de Atlantikwall meer bloed vloeien dan de volledige compagnie van de Marine Artillerie Abteilung van batterij Satzwedel neu.

Maar een even gewaardeerde gids was hij ook tijdens de door hem met sappige Oostendse tongval en humor becommentarieerde busronddritten 'Groot Oostende'.

En bij zijn gidsbeurten in het Ensorhuis - hij had huisknecht Gustje nog persoonlijk gekend - verkleedde hij zich op aanvraag, meer dan eens als de Meester zelf. Altijd tot groot jolijt van de kinderen die hij begeleidde.

Omer bleef geregeld gidsen tot eind jaren negentig van de vorige eeuw. stilaan werd het hem te zwaar. Met hem verliezen we een gids die beseftte dat gidsen meer inhield dan het klokvast engagement van de rondleiding zelf. Hij heeft zich met evenveel enthousiasme ingezet voor alle andere facetten die een vereniging tot een bezielde groep gelijkgestemden maakt.

Adieu, Omer. Niet in het minst dankzij jou zingt gidsenkring Lange Nelle het al een kwarteeuw uit. En we zijn er zeker van: ook aan de overkant gaan ze je betrokkenheid zeker weten te waarderen.

Rita en Marc